

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 201/21
Luksemburgā, 2021. gada 11. novembrī

Spridums lietā C-214/20
Dublin City Council

Tiesa precizē jēdziena “darba laiks” piemērojamību dežūras laikposmam izsaukuma gatavības režīmā

MG, ārštata ugunsdzēsējs, kurš uz nepilnu laiku ir nodarbināts *Dublin City Council* (Dublinas pilsētas dome, Īrija), saskaņā ar dežūras izsaukuma gatavības režīmā sistēmu ir nodots tās [ugunsdzēsēju] depo brigādes rīcībā, kura to ir apmācījusi. MG ir jāpiedalās 75 % šīs brigādes izsaukumu, un tam ir tiesības nepiedalīties pārējos atlikušajos izsaukumos. Dežūras laikposmos MG nav pienākuma būt klātesošam konkrētā vietā, tomēr viņam, saņemot neatliekamās palīdzības zvanu, lai piedalītos izsaukumā, ir jāierodas depo maksimāli desmit minūšu laikā. Dežūras laikposms izsaukuma gatavības režīmā principā ir septiņas dienas nedēļā un 24 stundas diennaktī, un to pārtrauc vienīgi iepriekš paziņoti atvaļinājuma un nepieejamības laikposmi.

Tomēr MG ir atļauts veikt profesionālo darbību, ja vien šī darbība nepārsniedz vidēji 48 stundas nedēļā. Tādējādi viņš veic taksometra vadītāja darbību kā pašnodarbinātais.

Uzskatot, ka stundas, kurās viņš ir dežūrā pie sava darba devēja, ir jākvalificē par “darba laiku” Īrijas Likuma par darba laika organizāciju un Direktīvas 2003/88 ¹ izpratnē, MG šajā ziņā iesniedza sūdzību *Workplace Relations Commission* (Darba tiesisko attiecību komisija, Īrija). Tā kā šī sūdzība tika noraidīta, viņš cēla prasību *Labour Court* (Darba lietu tiesa, Īrija).

MG apgalvo, ka viņam pastāvīgi ir jāspēj ātri reaģēt uz neatliekamās palīdzības izsaukumu un tas viņam neļaujot brīvi pievērsties savai ģimenes un sociālajai darbībai, kā arī taksometra vadītāja profesionālajai darbībai. Nosakot dežūras septiņas dienas nedēļā un 24 stundas diennaktī un atsakoties atzīt, ka dežūras ir darba laiks, Dublinas pilsētas dome neesot ievērojusi noteikumus par ikdienas atpūtu, iknedēļas atpūtu un maksimālo nedēļas darba laiku.

Tiesa, kurā Darba lietu tiesa ir vērsusies ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, precizē tostarp, ciktāl dežūras laikposmi izsaukuma gatavības režīmā var tikt kvalificēti par “darba laiku” Direktīvas 2003/88 izpratnē ².

Tiesas vērtējums

Tiesa visupirms atgādina, ka jēdzienā “darba laiks”, kas ietverts Direktīvas 2003/88 2. panta 1) punktā, ietilpst visi dežūras laikposmi, tostarp tie, kas ir pavadīti izsaukuma gatavības režīmā, kuru laikā darba ņēmējam noteiktie ierobežojumi ir tāda rakstura, ka tie objektīvi un ļoti būtiski ietekmē pēdējā minētā iespēju šajos laikposmos brīvi rīkoties ar laiku, kurā darba devējs viņa profesionālos pakalpojumus nepieprasa, un veltīt šo laiku pašam savām interesēm ³.

Turpinājumā Tiesa sniedz norādes iesniedzējtiesai, lai tā varētu izvērtēt, vai uz MG attiecas šādi būtiski ierobežojumi.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

² Direktīvas 2003/88 2. panta 1) punkts.

³ Spridums, 2021. gada 9. marts, *Stadt Offenbach am Main*, C-580/19 (skat. PP Nr. 35/21).

Šajā ziņā Tiesa norāda, ka MG sniegtā iespēja veikt citu profesionālo darbību šajos dežūras laikposmos ir būtiska norāde, ka izsaukuma gatavības režīmā nosacījumi šim darba ņēmējam nerada būtiskus ierobežojumus, kuriem ir ļoti būtiska ietekme uz viņa laika pārvaldību, ja vien var konstatēt, ka viņa tiesības un pienākumi, kas izriet no viņa darba līguma, koplīgumiem un Īrijas tiesiskā regulējuma, ir reglamentēti tādējādi, ka ļauj efektīvi veikt šādu darbību būtiskā šo laikposmu daļā.

Apstākļi, ka MG šajos dežūras laikposmos nevienā brīdī nav jāatrodas konkrētā vietā, ka viņam nav pienākuma piedalīties visos izsaukumos, uz kuriem dodas depo, kurā viņš ir norīkots, jo viena ceturtdaļa šo izsaukumu attiecīgā gadījumā var notikt bez viņa klātbūtnes, un ka viņam ir atļauts veikt citu profesionālo darbību, var būt objektīvi apstākļi, kas ļauj uzskatīt, ka viņš pats savās interesēs var attīstīt šo citu profesionālo darbību šajos laikposmos un veltīt tai ievērojamu daļu no šo laikposmu laika, ja vien neatliekamās palīdzības izsaukumu vidējais biežums un vidējais izsaukumu ilgums neliedz efektīvi veikt profesionālo darbību, ko var apvienot ar ārštata ugunsdzēsēja amatu.

Organizatoriskās grūtības, kas var izrietēt no attiecīgā darba ņēmēja izvēles, piemēram, dzīvesvietas vai vietas izvēle citas profesionālās darbības veikšanai, kas ir vairāk vai mazāk attālināta no vietas, kuru viņam ir jāspēj sasniegt noteiktā laikā savā ārštata ugunsdzēsēja amatā, nevar tikt ņemtas vērā.

Tādējādi Tiesa secināja, ka Direktīvas 2003/88 2. panta 1) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ārštata ugunsdzēsēja nodrošinātais dežūras laikposms izsaukuma gatavības režīmā, kurā šis darba ņēmējs ar darba devēja atļauju veic profesionālu darbību kā pašnodarbinātais, bet kura laikā viņam neatliekamās palīdzības izsaukuma gadījumā ir jāierodas [ugunsdzēsības] depo, kurā tas ir norīkots, vēlākais desmit minūtēs, nav "darba laiks" šīs tiesību normas izpratnē, ja no visu lietas apstākļu vispārējā novērtējuma izriet, ka šajā laikposmā darba ņēmējam noteiktie ierobežojumi nav tādi, kas objektīvi un ļoti būtiski ietekmē pēdējā minētā spēju brīvi rīkoties ar savu laiku šajā laikposmā, kurā viņa kā ugunsdzēsēja profesionālie pakalpojumi netiek pieprasīti.

ATGĀDINĀJUMS. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ļauj dalībvalstu tiesām to tiesvedības ietvaros uzdot jautājumus Tiesai par Savienības tiesību interpretāciju vai Savienības akta spēkā esamību. Tiesa neiztiesā strīdus, ko izskata valstu tiesas. Valsts tiesai ir jāatrisina lieta saskaņā ar Tiesas nolēmumu. Šis nolēmums līdzīgā veidā ir saistošs citām valstu tiesām, kurām ir jāatrisina līdzīgas problēmas.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

[Pilns sprieduma teksts](#) tiek publicēts CURIA tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127